

ואותו עץ המות מגן עליו, ומשום כך ונוסף עוד (כמו שנאמר). צדקתו עמדת לעד (תהלים קיא). מה זה עמדת לעד? עמדת על האדם לזמן לו קיום וחיים. כמו שהוא נתן לו חיים ועורר לגבי החיים, כך גם נותנים לו, ואלו שני אילנות (נותנים לו) עומדים עליו להצילו ולהוסיף לו חיים.

קרנו תרום בכבוד. בא ראה, העולם שאמרנו, אותה קרן תרום, ובמה? בכבוד שלמעלה, שאיש זה גרם לחברם כאחד, ולרוקן ברכות למעלה ומטה.

רבי אבא אמר, בכל זמן שהמשפך מוקם במעשי בני אדם, אז אותו יום, יום של שמחת הפל, ושמן משחת קדש מתרוקן באותם גרות, ומאירים פלם. מי שגורם את זה, גורם לו (באותו עולם הבא) שינצל בעולם הזה, ויהיו לו חיים בעולם הבא. זהו שכתוב (משלי יא) וצדקה תציל ממות, וכתוב (שם ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

עשה לה שתי חצוצרות פסף וגו'. רבי שמעון פתח, (יחזקאל א) ובלקת החיות ילכו והנשוא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים. ובלקת החיות, ברוחות שלמעלה היו הולכים. שאם תאמר שזה למעלה למעלה - לא. למטה. אלא כמו זה מלפני הפנים, וזה לאחר הפנים.

רוח מארבע רוחות בארבעה מדורים ובארבעה צדדים, בזיון שנבראו בהדור הפנים המאירות. בגלל זה פעין (נאש"ר) כמראה החיות, שהם ארבע זויות, דגלים פרושים, אר"ה נש"ר שו"ר אד"ם, שכולל כלם ארבעה

לעילא. ובר נש דגרים דא, בשעתא דאצטריף ליה, ההוא אילנא דחיי קאים עליה, וההוא אילנא דמותא אגין עלוי. ובגין כך ונוסף עוד.

(במה דאת אמר).

צדקתו (דף קנ"ד ע"א) עמדת לעד. (תהלים קיב) מאי עמדת לעד. עומדת עליה דבר נש, לזמנא ליה קיומא וחיים, כמה דאיהו יהיב ליה חיים, ואתער לגבי חיון, הכי נמי יהיב ליה. ואינון תרי אילנין (תבין ליה) קיימין עליה לשיזבא ליה, ולאוספא ליה חיון.

קרנו תרום בכבוד, תא חזי עלמא דאמרן, ההוא קרן תרום. ובמה. בכבוד דלעילא, דהאי בר נש גרים לחברא לון פחדא, ולא ארקא ברכאן לעילא ותתא.

רבי אבא אמר, בכל זמנא דמשפנא אתקם בעובדיהון דבני נשא, פדין ההוא יומא, יומא דחדווה דכלא, ומשח רבות קדישא אתרק בהנהו בוצינין, ונהרין פלהו. מאן דגרים דא, גרים ליה (בשהוא עלמא דאתי) דישתזיב בהאי עלמא, ויהא ליה חיים בעלמא דאתי, הדא הוא דכתיב, (משלי יא) וצדקה תציל ממות, וכתיב (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

עשה לה שתי חצוצרות פסף וגו'. (במדבר י) רבי שמעון פתח, (יחזקאל א) ובלקת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים. ובלקת החיות, בקווצפירא דלעילא הוו אזלי. דאי תימא דהאי לעילא לעילא. לאו, לתתא. אלא כגוונא האי מקמי אנפין, והאי לבתר אנפין.

זקא מארבע זיקין, בד' מדורין, ובד' סטרין, בזיון דאתברון בקולמיטין דאנפין נהירין. בגין כך פעין (נאש"ר)